

1 ДО СОЛУНЯН

розділ: **1** 2 3 4 5

РОЗДІЛ: 1

Павло й Силуан та Тимофій до Церкви Солунської в Бозі Отці й Господі Ісусі Христі: благодать вам і мир!

² Ми дякуємо Богові завжди за всіх вас, згадуючи вас у наших молитвах.

³ Ми згадуємо безперестанку про ваше діло віри, і про працю любови, і про терпіння надії на Господа нашого Ісуса Христа, перед Богом і Отцем нашим,

⁴ знаючи, Богом улюблені браття, про ваше обрання.

⁵ Бо наша Євангелія не була для вас тільки у слові, а й у силі, і в Дусі Святім, і з великим упевненням, як знаєте ви, які ми були поміж вами для вас.

⁶ І ви стали наслідувачі нам і Господеві, слово прийнявши в великому утискові з радістю Духа Святого,

⁷ так що ви стали взірцем для всіх віруючих у Македонії та в Ахаї.

⁸ Бо пронеслося Слово Господнє від вас не тільки в Македонії та в Ахаї, а й до кожного міста прийшла ваша віра в Бога, так що вам непотрібно казати чогось.

⁹ Вони бо звіщають про нас, який був прихід наш до вас, і як ви навернулись до Бога від ідолів, щоб служити живому й правдивому Богові,

¹⁰ і з неба очікувати Сина Його, що Його воскресив Він із мертвих, Ісуса, що визволює нас від майбутнього гніву.

РОЗДІЛ: 2

Самі бо ви знаєте, браття, прихід наш до вас, що не марний він був.

² Та хоч ми натерпілися перед тим, і дізнали зневаги в Филипах, як знаєте, проте ми відважилися в нашім Бозі звіщати вам Божу Євангелію з великою боротьбою.

³ Бо покликання наше було не з обмани, ані з нечистоти, ані від лукавства,

⁴ але, як Бог визнав нас гідними, щоб нам доручити Євангелію, ми говоримо так, не людям догоджуючи, але Богові, що випробовує наші серця.

⁵ Ми слова підлесливого не вживали ніколи, як знаєте, і не винні в зажерливості. Бог свідок тому!

⁶ Не шукаємо ми слави в людей, ані в вас, ані в інших.

⁷ Хоч могли ми потужними бути, як Христові апостоли, але ми серед вас були тихі, немов годувальниця та, яка доглядає дітей своїх.

⁸ Так будши ласкаві до вас, хотіли ми вам передати не тільки Божу Євангелію, але й душі свої, бо були ви улюблені нам.

- ⁹ Бо ви пам'ятаєте, браття, наше струднення й утому: день і ніч ми робили, щоб жадного з вас не обтяжити, і проповідували вам Божу Євангелію.
- ¹⁰ Ви свідки та Бог, як свято, і праведно, і бездоганно поводитися ми між вами, віруючими!
- ¹¹ Бож знаєте ви, як кожного з вас, немов батько дітей своїх власних,
- ¹² просили ми вас, і намовлювали та показували, щоб ви гідно поводитися перед Богом, що покликав вас у Своє Царство та в славу.
- ¹³ Тому то й ми дякуємо Богові безперестанку, що, прийнявши почуте від нас Слово Боже, прийняли ви не як слово людське, але як правдиво то є Слово Боже, що й діє в вас, віруючих.
- ¹⁴ Бо стали ви, браття, наслідувачами Церквам Божим, що в Юдеї в Христі Ісусі, бо те саме і ви були витерпіли від своїх земляків, як і ті від юдеїв,
- ¹⁵ що вбили вони й Господа Ісуса, і пророків Його, і вигнали нас, і Богові не догоджають, і супротивні всім людям.
- ¹⁶ Вони забороняють нам говорити поганам, щоб спаслися, щоб тим доповняти їм завжди провини свої. Але Божий гнів їх спіткає вкінці!
- ¹⁷ А ми, браття, на короткий часок розлучившись з вами лицем, а не серцем, тим із більшим бажанням силкувались побачити ваше лице.
- ¹⁸ Тим то до вас ми хотіли прийти, я, Павло, раз і двічі, але сатана перешкодив був нам.
- ¹⁹ Бо хто нам надія, чи радість, чи вінок похвали? Хіба ж то й не ви перед Господом нашим Ісусом в Його приході?
- ²⁰ Бо ви наша слава та радість!

РОЗДІЛ: 3

- Т**ому то, не стерпівши більше, ми схотіли зостатися в Атенах самі,
- ² і послали Тимофія, нашого брата й служителя Божого в Христовій Євангелії, щоб упевнити вас та потішити в вашій вірі,
- ³ щоб ані один не хитався в цім горі. Самі бо ви знаєте, що на те нас призначено.
- ⁴ Бо коли ми були в вас, то казали вам наперед, що маємо страждати, як і сталось, і знаєте ви.
- ⁵ Тому й я, не стерпівши більше, послав довідатись про вашу віру, щоб часом спокусник вас не спокусив, і труд наш не стався б даремний.
- ⁶ А тепер, як вернувся від вас Тимофій і приніс нам радісну звістку про віру та вашу любов, і що завжди ви маєте добру пам'ять про нас, і бажаєте бачити нас, як і ми вас,
- ⁷ через те ми потішились, браття, за вас, у всякому горі та в нашій нужді, ради вашої віри.
- ⁸ Бо тепер ми живемо, якщо в Господі ви стоїте!
- ⁹ Яку бо подяку ми можемо Богові дати за вас, за всю радість, що нею ми тішимося ради вас перед нашим Богом?
- ¹⁰ Ми вдень та вночі ревно молимося, щоб побачити ваше лице та доповнити те, чого не вистачає вашій вірі.
- ¹¹ Сам же Бог і Отець наш, і Господь наш Ісус нехай вирівняє нашу дорогу до вас!
- ¹² А в вас хай примножить Господь, і нехай збагатить вашу любов один до одного, і

до всіх, як і наша є до вас!

13 Нехай Він зміцнить серця ваші невинними в святості перед Богом і нашим Отцем, при приході Господа нашого Ісуса з усіма святими Його!

РОЗДІЛ: 4

А далі, браття, просимо вас та благаємо в Господі Ісусі, щоб, як прийняли ви від нас, як належить поводитись вам та догоджувати Богові, як ви й поведетесь, щоб у тому ще більше зростали!

2 Бо ви знаєте, які вам накази дали ми Господом Ісусом.

3 Бо це воля Божа, освячення ваше: щоб ви береглись від розпусти,

4 щоб кожен із вас умів тримати начиння своє в святості й честі,

5 а не в пристрасній похоті, як і погани, що Бога не знають.

6 Щоб ніхто не кривдив і не визискував брата свого в якійбудь справі, бо месник Господь за все це, як і перше казали ми вам та засвідчили.

7 Бо покликав нас Бог не на нечистість, але на освячення.

8 Отож, хто оце відкидає, зневажає не людину, а Бога, що нам також дав Свого Духа Святого.

9 А про братолюбство немає потреби писати до вас, бо самі ви від Бога навчені любити один одного,

10 бо чините те всім братам у всій Македонії. Благаємо ж, браття, ми вас, щоб у цьому ще більш ви зростали,

11 і пильно дбали жити спокійно, займатися своїми справами та заробляти своїми руками, як ми вам наказували,

12 щоб ви перед чужими пристойно поводитися, і щоб ні від кого не залежали!

13 Не хочу ж я, браття, щоб не відали ви про покійних, щоб ви не сумували, як і інші, що надії не мають.

14 Коли бо ми віруємо, що Ісус був умер і воскрес, так і покійних через Ісуса приведе Бог із Ним.

15 Бо це ми вам кажемо словом Господнім, що ми, хто живе, хто полишений до приходу Господнього, ми не попередимо покійних.

16 Сам бо Господь із наказом, при голосі Архангола та при Божій сурмі зійде з неба, і перше воскреснуть умерлі в Христі,

17 потім ми, що живемо й zostались, будемо схоплені разом із ними на хмарах на зустріч Господню на повітрі, і так завсіди будемо з Господом.

18 Отож, потішайте один одного цими словами!

РОЗДІЛ: 5

А про часи та про пори, брати, не потрібно писати до вас,

2 бо самі ви докладно те знаєте, що прийде день Господній так, як злодій вночі.

3 Бо коли говоритимуть: Мир і безпечність, тоді несподівано прийде загибель на них, як мука тієї, що носить в утробі, і вони не втечуть!

4 А ви, браття, не в темряві, щоб той день захопив вас, як злодій.

5 Бо ви всі сини світла й сини дня. Не належимо ми ночі, ні темряві.

- ⁶ Тож не будемо спати, як інші, а пильнуймо та будьмо тверезі!
- ⁷ Ті бо, що сплять сплять уночі, а ті, що напиваються вночі напиваються.
- ⁸ А ми, що належимо дневі, будьмо тверезі, зодягнувшись в броню віри й любови, та в шолом надії спасіння,
- ⁹ бо Бог нас не призначив на гнів, але щоб спасіння одержали Господом нашим Ісусом Христом,
- ¹⁰ що помер був за нас, щоб, чи пильнуємо ми чи спимо, укупі з Ним ми жили.
- ¹¹ Утішайте тому один одного, і збудуйте один одного, як і чините ви!
- ¹² Благаємо ж, браття, ми вас, шануйте тих, що працюють між вами, і в вас старшинують у Господі, і навчають вас вони,
- ¹³ і в великій любові їх майте за їхню працю. Між собою заховуйте мир!
- ¹⁴ Благаємо ж, браття, ми вас: напоумляйте непорядних, потішайте малодушних, підтримуйте слабих, усім довготерпіть!
- ¹⁵ Глядіть, щоб ніхто нікому не віддавав злом за зло, але завжди дбайте про добро один для одного й для всіх!
- ¹⁶ Завжди радійте!
- ¹⁷ Безперестанку моліться!
- ¹⁸ Подяку складайте за все, бо така Божа воля про вас у Христі Ісусі.
- ¹⁹ Духа не вгашайте!
- ²⁰ Не гордуйте пророцтвами!
- ²¹ Усе досліджуючи, тримайтеся доброго!
- ²² Стережіться лихого в усякому вигляді!
- ²³ А Сам Бог миру нехай освятить вас цілком досконало, а непорушений дух ваш, і душа, і тіло нехай непорочно збережені будуть на прихід Господа нашого Ісуса Христа!
- ²⁴ Вірний Той, Хто вас кличе, Він і вчинить оте!
- ²⁵ Браття, моліться за нас!
- ²⁶ Привітайте всю браттю святим поцілунком!
- ²⁷ Заклинаю вас Господом, цього листа прочитати перед усіма братами!
- ²⁸ Благодать Господа нашого Ісуса Христа нехай буде з вами. Амінь!

For other languages please go to www.wordproject.org